Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 13 (148) 1 Ağustos 1975

BU SAYIDA:

B İ L D İ R İ

Helsinki'de Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı tepe toplantısı var. Bu, Avrupa'nın politik yaşamında tarihsel bir olay-

dır. Bu olumlu gelişmeyi Sovyetler Birliği,sosyalist ülkeler topluluğu,yeryüzünün ilerici,demokratik güçleri sağladı. Toplantıya Türkiye de katılıyor. Bugün dünyamızda böylesi bir gelişme vardır.

Türkiye'de ne oluyor? Topraklarımızdaki bazı Amerikan üslerine bayrağımız çekildi. Bu üslerin "kontrol altına alındığı", 1969 anlaşmasının "yürürlükten çıkarıldığı" açıklandı. Bununla birlikte hükümet İncirlik gibi büyük Amerikan saldırı üslerine, özellikle NATO üslerine dokunulmıyacağını bildirdi.

Gerici,faşist karması hükümet bir yandan Amerikan üslerine bayrak çekerken,öte yandan "Amerika'yla ilişkilerin değişmesinin söz konusu olmadığı" belirtiyor. Bu çelişki nereden geliyor? Birincisi: halkımızın ta baştan beri,Truman "doktrinlerine",Amerikan saldırı plânlarına,ikili kölelik anlaşmalarına,üslere, NATO'ya,ordumuzun bu saldırganlık örgütünün komutasına verilmiş olmasına karşı sürekli bir savaş yürütmesidir. "NATO'ya paydos!", "Amerika'lı defol!" sloganları yığınlara mal oldu. Grevlerde, mitinglerde ve gösteri yürüyüşlerinde: "Barış,özgürlük!","Halktan yana bir hükümet!" haykırışları ortalığı inletiyor. Üslere Türk bayrağının çekilmesi halkımızın bu sürekli direnişinin bir sonucudur. İkincisi: NATO içindeki çelişkilerin,özellikle Güney -Doğu kanadındaki sürtüşmelerin sertleşmesidir. Hükümet,bu çelişkileri çözecek durumda ve nitelikte değildir. İşbirlikçi hükümet, bu haykırışları elindeki bütün olanaklarla boğmak çabasındadır.

Amerika NATO'nun baş patronudur. Türkiye'de emperyalist cevrelere,saldırganlık bloklarına,NATO'lara dayananlar topraklarımızı yabancı üslerden temizlemek istemiyorlar. Faşizme tırmanan,erki elinde tutan büyük burjuvazi,şimdi bayrak çekmek girişimiyle memlekette hem halk yığınlarının anti-emperyalist direnişini gemlemek,hem militarizmi ve şövenizmi körüklemek yolundan yürüyor. Halkımıza yeni NATO harcamaları yüklüyor.

Halkımız yarı yolda kalmak istemiyor. Emperyalistlerle yurdumuzun bağımsızlığı üzerinde pazarlık yapanlarla hiçbir zaman uzlaşmamıştır,hiçbir zaman savaştan geri durmamıştır,durmıyacaktır. Halkımızın uğrunda savaştığı istekleri Türkiye Komünist Partisi güncel,somut savaşlarıyle dile getirmektedir:

- Topraklarımızdaki bütün NATO ve Amerikan saldırı üsleri kaldırılmalıdır.
- İkili kölelik anlaşmaları yırtılmalıdır.
- Ordumuz NATO komutasından alınmalıdır,NATO'dan çıkılmalı-

dır.

- Bağımsız,tarafsız bir dış politika izlenmelidir. Komşularımızla,özellikle dünya barışı ve güvenliğin yıkılmaz kalesi Sovyetler Birliği ile saldırmazlık anlaşmaları bağlanmalıdır.

- Bölgemizde,Avrupa'da ve dünyada barış ve güvenliği sağlıyacak Helsinki kararlarını uygulayacak,memlekette demokratik bir düzeni oluşturacak ilerici,halktan yana bir hükümet işbaşına getirilmelidir.

Gerici,faşist karması hükümet memleketin başından atılmadan halkımızın bu istekleri gerçekleşemez.

Bağımsız,ileri,demokratik bir Türkiye devletinin bayrağı ülkemizde dalgalanmalıdır.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

31 Temmuz 1975

ÜSLER KALDIRILMALI, NATO'DAN ÇIKILMALI;
BAĞIMSIZ BİR DIŞ POLİTİKA İZLENMELİDİR

25 Temmuz'da,karma hükümet,halkımızın giderek gelişen ve güç kazanan anti-emperyalist savaşı karşısında ulusal sorunlara eğiliyormuş görünümünü vermek için,bazı Amerikan üslerinin kontrol altına alındığını açıkladı. Ama Demirel hükümetinin bu kararında Amerikan üsleriyle NATO üsleri birbirinden ayrı olarak gösteriliyor,atom başlıklı yığınaklarıyla halkımız için,dünyanın bu kesiminde barış için büyük bir tehlike kaynağı olan İncirlik üssüne dokunulmıyacağı belirtiliyordu.

İşbirlikçi,egemen çevrelerin "Amerikan üslerine Türk bayrağı çekiliyor", "Üslere el koyduk" yaygarasıyle güttükleri amacın, halkımızın anti-emperyalist, anti-faşist savaşını ezmek,sömürü ve baskı düzeninin sürüp gitmesini sağlamak olduğu daha ilk ağızda

belli oldu. Demirel hükümeti,aldığı bu karardan sonra hemen saldırgan NATO Konseyini olağanüstü toplantıya çağırdı. Brüksel'de, NATO'culuk,soğuk harbi kışkırtma politikasına devam edileceği söylendi,NATO elebaşlarına bu konuda teminat verildi. Helsinki'de yapılan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansında ise,Demirel-Ford görüşmesinde,Demirel, "Türkiye'nin ikili anlaşmaların bozulmaması için elden geleni yapacağını" söyledi.

Bütün bunlar "üsler kontrol altına" alındı yaygarasının bir ayak oyunu olduğunu gösteriyor. Demirel,sanki NATO'nun baş patronu Amerika değilmiş gibi, "bunlar NATO üssü,bunlar da Amerika üssüdür" gibi lâf kalabalığına başvurmak zorunda kaldı. Düne kadar " Türkiye'de üs yok tesis var" diyen Demirel bugün bu saldırgan üslerin en modern silâhlarla,atom başlıklı füzelerle donatıldığını kabul etmek durumuna düştü.

Halkımız Demirel ve ortaklarının Türkiye'yi ikili kölelik anlaşmalarıyle Amerikan emperyalizminin bir uydusu haline getirdiklerini,emperyalizmin harpci politikasını uygulamak için saldırgan NATO'nun dümen sularında körü körüne gittiklerini, "Bağımsız Türkiye", "NATO'ya hayır!" "Amerikalı defol!" sloganlarıyle sokakları,meydanları dolduran işçilerin,yurtsever gençlerin,aydınların üzerine ordu birliklerini sürdüklerini,birçok vatandaşımızı kurşunladıklarını unutmamıştır. Ve bugün de aynı politikayı sürdürmek için çevrilen oyunları iyi bilmektedir.

Gerici-faşist karması hükümet ikili anlaşmalara,NATO'ya bağlı kalıyor. Halkımızdan gizlenmiş,hiç biri parlamentodan geçmemiş,sayıları 8 olan ikili anlaşmalar yerinde duruyor. Bu kölelik anlaşmalarıyle kurulu 100'den fazla üste 21 binden fazla Amerikalı var. Yapılan açıklamaya göre, bu saldırı üslerinde 100'den fazla atom bombası bulunmaktadır. Karma hükümetin topraklarımızdaki saldırı üsleri konusundaki iki yüzlü tutumunu,Türkiye ve dünya basını yazı ve fotograflarla açığa vuruyor. "Günaydın" gazetesi bu konuda "Bayrak çekmekle olmaz" başlıklı bir yazısında şunları belirtti: "Amerika'nın memleketimizdeki üsleri için uygulanacak yeni statünün ne olduğu belli değil ama,bu statü yalnız bayrağımızın direğe çekilmesiyse,bu hiçte övünülecek bir şey olamaz. Hele bu üsleri yıllarca "tesis" diye nitelendiren kişi başbakanken hiç olamaz. Türkiye'deki harp üslerinde Amerikalı personel bulundukça,radar üsleri çalıştıkça,bu üsler komşu ülkeler için tehlike olmaya devam ettikçe Amerikayla ilişkilerimizde hiç bir şeyin değişmediği gerçeği ortaya çıkar. İngiliz "Guardian" gazetesi ise bu konudaki bir yazısına "Türk hükümeti Amerikayle yeni

bir gizli anlaşmaya hazır" başlığını atmış,bu tutumun Brüksel'de yapılan son NATO toplantısında ortaya çıktığını yazmıştır.

Türkiye'nin ekonomisi,devlet bütçesi,dış politikası ikili kölelik anlaşmalarına,NATO plânlarına göre ayarlanıyor. Bu yüzden 200 milyar lira ziyan edildi,memleket gırtlağına kadar borçlandı. Oysa bu paralarla yüzlerce fabrika ,okul,hastane kurulurdu. Milyonu aşkın işçimiz bir lokma ekmek için yabancı ülkelerde sürünmezdi.

NATO saldırı ocağıdır. Yıkım politikasının kaynağıdır. Bunun için de NATO'dan çıkmadıkça ,ikili anlaşmalar yırtılmadıkça, tüm üsler kaldırılmadıkça, ulusal zenginliklerimize sahip çıkılmadıkça, bugünkü hükümet alaşağı edilmedikçe halkımız,demokratik haklarına ve özgürlüğüne kavuşamaz. Bağımsız bir dış politika izlenemez.Bugün başta gelen ana sorunlarımızdan biri NATO'dan çıkmak,ikili anlaşmaları yırtmak, üsleri kaldırmak,Amerikalıları kapıdışarı etmektir. Bunu gerçekleştirmek için de halktan yana,demokratik,ileri bir hükümetin işbaşına getirilmesi gerekmektedir.

Truman Doktrinine,Marşal Planına,ikili anlaşmalara,üslere, saldırgan NATO'ya, Amerikan egemenliğine karşı ilk savaş bayrağını açan TKP olmuştur. TKP bu alanda sürekli bir savaş yürüttü,yürütüyor. TKP'nin savaş belgeleri yığınlara maloluyor. Büyük kentlerimizde düzenlenen yığınsal gösteriler,ellerde yükselen "Bağımsız Türkiye!" ,"NATO'ya paydos!" "Saldırı üsleri kapatılmalıdır!" sloganları,Amerikan bayrağının yakılması bu gelişmenin somut örnekleridir. Bu durumda tüm ilerici güçlerin,işçi ve köylünün,aydın ve subayın eylem birliğini güçlendirmeleri herzamankinden daha zorunludur.

AVRUPA GÜVENLİK VE İŞBİRLİĞİNİ KONFERANSININ TEPE TOPLANTISI

Temmuz sonunda Finlandiya'nın başkenti Helsinki'de 33 Avrupa ülkesiyle Amerika ve Kanada devlet ve hükümet başkanlarının katılmasıyle,Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının tepe toplantısı yapıldı. Uzun bir çalışmanın ürünü olan bu konferans Avrupa'da ve

dünyada barışın ve güvenliğin sağlanması yolunda atılmış önemli bir adım oldu.

Helsinki tepe toplantısının gündeminde: ikinci dünya savaşından sonra oluşan sınırların tanınması,ülkelerin iç işlerine karışılmaması,karmaşık sorunların barışçıl yollardan çözümlenmesi,ülkelerin bağımsızlığı ve toprak bütünlüğü,ekonomik, bilim, kültür,eğitim,teknik ve haberleşme alanlarında işbirliğinin daha da geliştirilmesi gibi günümüzün can alıcı sorunlarına yer verilmesi Helsinki Konferansının önemini belirtmeye yeterlidir.

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının başarıyle sonuçlanması Sovyetler Birliği'nin ,öteki sosyalist ülkelerin yürüttüğü ardıcıl barış politikasının sonucudur. Böyle bir Konferansın toplanması fikrini ilk olarak sosyalist ülkeler ortaya atmıştır. Sosyalist ülkelerin bu barışçı girişimine Avrupa'daki ve dünyadaki barışsever güçlerin sürekli baskısı da eklenince emperyalist çevreler Konferansa katılmaya ve barış davasına hizmet edecek olan önemli bir belgeyi imzalamaya zorlandı. Barışın ve güvenliğin sağlanması çabaları yeni değildir. Lenin'in kurduğu ilk sosyalist ülkenin temel ilkelerinden biri dünyada sürekli bir barışa varılması,barış içinde yanyana yaşama ilkesinin gerçekleştirilmesi,genel bir silâhsızlanmanın sağlanmasıdır. Sovyetler Birliği'nin bu barışçı politikasına SBKP genel sekreteri Brejnev Konferanstaki konuşmasında bir kez daha belirtti. Brejnev,Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının sürekli bir barışı sağlama davasındaki önemini belirttikten sonra şu noktalara ağırlık verdi: Helsinki toplantısı Avrupa halklarını bir araya getirdi. Bu tarihsel bir olaydır, önemli bir gelişmedir. Bundan sonraki adım, karşılıklı ve dengeli kuvvet indirimi,silâhsızlanma,politik yumuşamanın askersel yumuşamayle tamamlanması sorunu olacaktır."

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansında yurdumuzu Demirel başkanlığında bir heyet temsil etti. Demirel konferansta yaptığı konuşmada ,Türkiye'nin Konferans kararlarını Kıbrıs açısından bağlayıcı saymayacağını söyledi. Böylelikle militarizmin, şövenizmin sözcülüğünü yapmış oldu. Konferanstan sonra İstanbul'da düzenlediği bir basın toplantısında ise, "Helsinki Konferansı belgeleri barış anlaşması niteliğini taşımaz" diyerek barışın ve güvenliğin sağlanması için uluslararasında işbirliğinin geliştirilmesine karşı çıktı,imzaladığı belgeyi çiğnemekten geri kalmadı.

Konferansta alınan önemli kararlardan biri,sınırların dokunulmazlığını sağlamak,ülkelerin içişlerine karışmamak ilkesine

dayanıyor. Karma hükümet Avrupa halkları için hayati bir önem taşıyan bu ilkeleri hiçe saymakla Türkiye'yi yeni serüvenlere, tehlikelere sürüklemek istiyor.

Türkiye kamuoyu ise, bölgemizde,Avrupada ve dünyada barışın ve güvenliğin sağlanmasını,harp ocaklarının söndürülmesini, tüm halkların barış içinde yaşayabilmesini istemekte ve Helsinki Konferansında alınan kararları candan selâmlamaktadır.

HALKIMIZIN TERÖRE VE BASKIYA KARŞI DİRENİŞLERİ

Gerici-faşist karması hükümetin grev yasaklama,baskı ve terör uygulama politikasına,komando saldırılarına karşı yürütülen savaş,demokratik,ileri bir hükümet için verilen savaşla sımsıkı bağlı. Ülke çapında yapılan zincirleme grevlerde,birbirini izliyen gösterilerde, "Bağımsız Türkiye!", "Halk düşmanı hükümet defol!" ,"Anti-emperyalist,anti-faşist savaşta güçbirliği!" sloganları yığınların savaş parolası oluyor.

Menemen'de cadde ve sokaklara anti-emperyalist,anti-faşist afişler yazan gençlere ve işçilere faşist komandolar saldırdılar, iki genci işkence yapmak için kamplarına götürdüler. Menemen emekçileri hep birlikte harekete geçerek gençleri Türkeşçi faşist komandoların elinden kurtardılar ve komando yuvasını tahrip ettiler. Bu arada Menemen caddelerini, "Faşizme hayır!", "Milliyetçi cephe hükümeti,Türk halkının düşmanıdır", "141, 142 kaldırılmalıdır!", "Üsler sökülüp atılmalıdır !" sloganları kaplamıştı. Menemen emekçileri,devrimcileri bu sloganlarla halkımızın, işçi sınıfının istemlerini,savaşını dile getirdiler.

24 Temmuzda Mobil-Shell grubu şirketlerinin Diyarbakır'daki işyerlerinde Petkim sendikasının başlattığı grevi Demirel hükümeti bir ay erteledi. Bu baskı ve yıldırma tedbirlerine rağmen işçiler direnişlerini çeşitli biçimde sürdürdüler. Petkim sendikası üyesi işçiler,ihanet cephesi hükümetinin,yerli ve yabancı büyük sermayeyi,emperyalist petrol şirketlerini kayırma politikasını,işçi sınıfının sendikal haklarına yapılan saldırı-

ları sert bir dille yerdiler. Bu arada gerici-faşist karması hükümetin baskı ve terör hareketinin sökmiyeceğini belirterek,yerli ve yabancı sermayeye,onların çıkarlarına koruyan halk düşmanı Demirel hükümetine karşı savaşta işçi sınıfının ulusal ve uluslararası birliğini ve dayanışmasını güçlendirmesinin tarihsel bir zorunluk olduğunu açıklamışlardır.

19 Temmuz'da İzmir'de 34 demokratik kuruluşun katılmasıyle "Faşizan baskıları protesto" yürüyüşü ve mitingi düzenlendi. Mitingin amacı,gittikçe yoğunlaşan faşist saldırıların ardında bulunanların içyüzünü açığa vurmak, emperyalizmin,uluslararası sermayenin ve yerli ortaklarının ülkemizdeki baskı ve egemenliğini protesto etmek,faşizme ve emperyalizme karşı olan Devrimci güçlerin birliğini sağlamaktı. Fakat mitingte, "Ege Gençlik Birliği" adlı Maocu örgüte bağlı provokatörler bu yığınsal direnişin başarıyle sonuçlanmasını engellediler. Sosyalist ülkelere,uluslararası işçi sınıfına dil uzatarak,anti-emperyalist güçleri bölmek,birbirine düşürmek istediler. İzmir mitingi Maocuların bozgunculuğunu bir kez daha açığa vurdu. Böylelikle de bu bölücülere, emperyalizm ajanlarına karşı yürütülecek savaşın,ulusal bağımsızlık savaşının ayrılmaz bir parçası olduğu bir kez daha doğrulandı.

TÜRK-BULGAR İLİŞKİLERİNDE YENİ GELİŞMELER

Türkiye ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti arasında iyi komşuluk ve iki ülke halkının yararına olan çok yönlü işbirliği ilişkileri gittikçe gelişiyor. Bu olumlu gelişme Balkanlarda barışın ve güvenliğin sağlanmasına yardımcı oluyor.

Bundan bir süre önce, Türkiye ile Bulgaristan arasında enerji değiş-tokuşu sağlamak amacıyle Babaeski'de kurulan trafo merkezinin hizmete açılması bu işbirliğinin en belirgin örneği oldu. Trafo merkezinin açılış törenine davet edilen BKP Birinci

Sekreteri ve Devlet Konseyi Başkanı Todor Jivkof,yaptığı konuşmada ayrı toplumsal sistemlere bağlı olmalarına karşın iki komşu ülke arasındaki çok yönlü işbirliği ilişkilerinin yeni bir aşamaya ulaştığını belirtti ve "böylesi bir işbirliği yalnız iki ülke halkının yararına değil,aynı zamanda bölgemizde Balkanlarda barışın ve güvenliğin sağlanmasına da yardımcı olacaktır" dedi.

Komşumuz Bulgaristan sosyalizm kuruculuğunda büyük başarılar elde etmiştir. Bu ülkenin ekonomisi bunalım nedir bilmiyor. Halkın yaşam koşulları günden güne iyileşmektedir. Bulgar emekçileri geleceğe güvenle bakıyorlar. Bundan 30 yıl önce geri kalmış bir tarım memleketi olan Bulgaristan bugün ağır endüstrisini kurmuş,modern teknolojiye sahip bir ülkedir. Komşumuz Bulgaristan bugün bütün köylerini aydınlattıktan sonra Türkiye'ye elektrik enerjisi sağlıya biliyorsa,bunun 30 yıllık sosyalizm kuruculuğunda elde ettiği büyük başarılara borçludur.

Emekçi halkın yararına olan bu olumlu gelişmeye karşın Türkiyemiz bunalımlar içinde bocalıyor. İşbirlikçiler,emperyalizmin destekçileri ülkeyi saldırgan NATO'lara daha sıkı bağlıyorlar. Türkiye issizlik,hayat pahalılığı bakımından dünyada ilk sıralarda yer alıyor. Halkın yarısından fazlası yazma bilmiyor. Bu oran Doğu illerinde % 71'i buluyor. 60 bin köyden 40 bininde su bile, yol bile yoktur. Bütün bunların nedeni,işbirlikçi burjuvazinin halkımıza dayattığı bugünkü sömürü,terör ve talan düzenidir.
